

RECULL DE PREMSA

181. El Llop a Catalunya

IGNASI CASTELLVÍ

MEMBRE DEL GRUP LLOP CATALUNYA

“Podem conviure amb ells”

“El llop ha arribat per quedar-se i s’ha d’ajudar els ramaders perquè puguin protegir el bestiar com es feia abans”

“Els agricultors en sortiran beneficiats perquè el llop redueix herbívors, com senglars i cabirols, que malmeten les collites”

“No pot ser que un pastor no pugui tenir gossos per por que facin mal a algú que s’apropi al ramat”

IRENE CASELLAS – BARCELONA - 14 març 2024

Ignasi Castellví, amb un llop CENTRE SIGNATUS.

Ignasi Castellví és un dels principals experts en llops de Catalunya. És membre de Signatus, una entitat dedicada a l'estudi, la difusió i la conservació d'aquesta espècie. Amb deu entitats ambientalistes més, integra la plataforma Grup Llop Catalunya, que té per objectiu la recuperació de les poblacions de llop al nostre país.

Vostès defensen que el llop, allà on cria, no fa mal. És possible la coexistència sense que la ramaderia en rebri les conseqüències?

La ramaderia ja està sentenciada, es manté gràcies als ajuts. Que hi hagi llops o no és indiferent, el que cal fer és ajudar el sector. Els llops no signifiquen la seva desaparició. Els llops errants o fluctuants es quedaran aquí si troben una situació favorable: aigua, boscos, espais per desplaçar-se, tranquil·litat i preses naturals. Si troben ramats, això serà perfecte per a ells, però no és estrictament necessari si troben preses naturals. La coexistència és perfectament factible.

Els ramaders no ho tenen tan clar...

Coneixem l'experiència d'un pastor de Burgos que té 1.200 ovelles, que no són poques, i que no ha rebut cap atac perquè les coses les està fent bé. Si no es fan bé, és impossible no rebre atacs. El ramat no deixa de ser una presa fàcil i si el llop ataca un animal domèstic pot cobrir les seves necessitats amb menys despesa energètica. No troba tanta resistència, no hi ha tant de perill de sortir perjudicat. Això vol dir que un individu amb unes determinades característiques –com estar sol, que és el que passa ara aquí, ja que només tenim exemplars solitaris– tingui més fàcil caçar bestiar domèstic que presa salvatge. Però si el ramat està amb gossos i en les condicions adequades, els atacs són zero.

Quines són aquestes condicions?

Sobretot, tenir gossos que puguin defensar, i tancats eficients per poder deixar els animals en moments determinats. Deixar-los en llibertat totes les hores que calgui perquè el pasturatge no dona prou i cal fer altres feines, té conseqüències. Per tant, els animals els hem de recollir, com feien els nostres avis. El que passa és que el llop va desaparèixer, la manera d'actuar dels avis va desaparèixer i, ara que hem tornat a tenir llop, recuperar aquella manera de treballar és inviable, perquè la realitat no és la d'abans, que s'hi podien dedicar potser exclusivament. Avui en dia la majoria de pastors, no tots, han de fer altres feines. També s'ha de vetllar legalment pels ramaders. No pot ser que un pastor no vulgui tenir gossos per por que passi per la seva finca un ciclista o un senderista que per ignorància s'apropi al ramat i que els gossos, que simplement estan fent la seva feina, l'ataquin.

Quina és la solució?

És important que l'administració els ajudi i que hi hagi campanyes de sensibilització per a la gent que va a la muntanya perquè deixi els ramats i els gossos tranquils. Si anem fent i anem sumant esforços tots plegats, la coexistència amb el llop és viable. El que passa és que entre tots hem de tenir ganes de fer-ho. S'han d'oferir als ramaders gossos i també se'ls ha d'ajudar perquè l'animal pugui fer aquesta feina. No tots els gossos serveixen, s'ha d'estar pendent del seu comportament.

S'hauria d'afavorir la presència de llops amb reintroduccions?

Parlant estrictament de manera personal –perquè a la Plataforma Grup Llop hi ha sensibilitats diferents–, jo sí que advoco per una reintroducció, perquè ja fa més de vint anys que són aquí però no s'hi acaben d'establir. I aquesta és una espècie clau per a la biodiversitat. De finals dels noranta fins ara, no tenim individus, que se sàpiga, per poder definir un grup reproductor. Han passat molts anys i ja és el moment de donar una empenta a l'espècie. Ells ja es regularan, perquè la superpoblació de llops mai existirà. Es regulen, marxen, es mouen... És important conèixer la biologia del llop, entendre que no hi haurà una massificació. És molt important fer campanyes d'informació i per això demanem a l'administració que faci pedagogia. Als ramaders d'unes edats concretes ja no els podràs fer canviar de parer, però als que estan pujant sí. Nosaltres estem col·laborant amb l'Escola de Pastors, ens interessa aquest perfil de persona que serà la que tindrà ramats.

L'administració com respon?

La Generalitat no vol sentir parlar de reintroducció. No ho comparteixo, però fa la seva feina. Ho explicaré amb un exemple: els polítics han de passar per un passadís on per un cantó reben pedres dels caçadors i els ramaders i per l'altre cantó reben pedres dels conservacionistes; per no prendre mal, quan arriba el llop, decideixen no fer res per ajudar-lo però tampoc li posen pals a les rodes. Al meu entendre és una actitud força poruga i que no entén gaire la biodiversitat.

Per què són necessaris, els llops?

D'entrada per sanejar els boscos, perquè en llocs on el llop caça hi ha molta més putrefacció. I aquesta putrefacció acabarà fent que els terrenys siguin més fèrtils. També eviten la superpoblació d'individus herbívors, prevenint que hi hagi un excés en el consum de plantes i arboris sempre allà mateix. És l'ecologia de la por. És a dir, quan un animal herbívor viu en un lloc que sap que hi ha un depredador, està molt alerta. I no sempre va als mateixos llocs, s'escampa pel territori. L'animal es va movent i va menjant per diferents llocs. Per això no entenc que els agricultors estiguin en contra del llop. Els cabirols els estan provocant moltes pèrdues perquè es mengen els rebrots i les plantes no pugen. Si hi hagués llops, aquests agricultors es beneficiarien perquè l'ecologia de la por faria que aquells cabirols no estiguessin sempre cada dia baixant al seu camp, anirien a altres camps. Potser tindrien danys, però no tindrien el 100% del cultiu malmès. Per tant, el llop no només és important ecològicament, sinó també des de la perspectiva social i econòmica. Però el ramader es pot entendre que estigui preocupat, però l'agricultor es beneficiaria de la regulació de cabirols i senglars. És important que l'administració doni a conèixer la importància de l'espècie.

Falta pedagogia?

Hem d'entendre que necessitem una espècie que és clau per als ecosistemes, i un Departament d'Acció Climàtica com el que tenim hauria d'advocar per la biodiversitat. I després posar-se al costat dels ramaders. Els ramaders no han de desaparèixer i han de rebre tots els ajuts que se'ls pugui donar. Però d'una manera pautada. No tots són drets, també hi ha deures. Els ramats s'han de tenir d'una determinada manera perquè no hi hagi pèrdues. Ens agradi o no, el llop ha vingut per quedar-se i tots plegats hem de mirar de no sortir-ne perjudicats. La Generalitat té un programa d'atenció al ramader que al meu entendre és prou interessant i potent perquè els ramaders s'hi agafin i en puguin sortir beneficiats. Però hi ha d'haver la voluntat de fer-ho.

Entrevista publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 14 de març del 2024.

Llops, a favor i en contra

Vint anys després de l'anunci que l'espècie havia tornat a Catalunya, encara no se n'hi ha establert cap grup

Els conservacionistes temen que es redueixi la protecció d'aquests mamífers tot i ser claus per a la biodiversitat

Als ramaders els preocupa que en el futur hi hagi llopades i avisen que això podria representar la fi del seu sector

IRENE CASELLAS – BARCELONA - 14 març 2024

Els llops van desaparèixer de Catalunya a principis del segle XX. A partir de l'any 2003, se'n van fer les primeres identificacions, sobretot a la zona del Cadí i del Ripollès. Vint anys després no hi ha una població reproductora, tot i la presència d'individus aïllats provinents de França. Tots ells són d'origen alpi, ja que va ser als Alps italians on se'n va mantenir una població estable amb exemplars que han aconseguit migrar fins aquí. La gestió del llop en el territori català l'executa la direcció general de Polítiques Ambientals i Medi Natural del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, i el Cos d'Agents Rurals, del Departament d'Interior, du a terme i coordina les accions de seguiment sobre el terreny. FOTO: FRIMUFILMS.

A Catalunya s'han detectat en les tres últimes dècades llops procedents d'Itàlia, de França i fins i tot d'Alemanya, però sempre s'ha tractat d'animals solitaris, errants, que no han establert cap grup. Segons el Departament d'Acció Climàtica, actualment hi ha quatre

exemplars de llop identificats genèticament, tots mascles, i els darrers cinc anys no s'hi ha detectat cap femella ni, per tant, cap evidència de reproducció. El fet que en més de vint anys no s'hagi descobert cap llopada justifica, per a alguns col·lectius ambientalistes, que es debati la reintroducció de l'espècie, que consideren clau per a la biodiversitat. En canvi, els ramaders hi estan completament en contra, convençuts que el llop seria l'estocada final per al seu sector. Per això insisteixen que cal evitar que en vinguin més. I enmig d'aquestes dues posicions tan diferents, l'administració ha optat per no afavorir la seva presència amb cap mena de reintroducció, però tampoc posar pals a les rodes al que determini la biologia, conscients que al final el llop farà el que voldrà, perquè és una espècie capaç de desplaçar-se molts quilòmetres viatjant amunt i avall.

“Hem de sortir de les polaritzacions que ens diguin que el llop s'ha de reintroduir o que el llop és el dimoni. El que cal és centrar-nos en gestionar la seva presència i adaptar-nos a un futur incert, perquè no sabem què passarà”, assegura el director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural de la Generalitat, Marc Vilahur. El govern català va crear l'any passat la Taula del Llop, amb l'objectiu de consensuar amb els sectors implicats les accions necessàries per a la prevenció i la gestió del conflicte amb aquests animals, tan presents en l'imaginari col·lectiu com els malvats de tots els contes.

Han passat de llarg

Si tindrem llopades a Catalunya és una incògnita. “No ho podem saber amb certesa, com tampoc podem saber com es comportarien dins del territori. Han arribat llops que han passat de llarg de Catalunya i se n'han anat cap a l'Aragó”, explica Ignasi Castellví, naturalista i membre de l'entitat Signatus. Això significa que aquí no han trobat les condicions necessàries bàsiques: altres llops, aigua, boscos, espai per desplaçar-se, preses naturals i tranquil·litat. “Un mascle jove de dos anys, madur sexualment, que ha abandonat la llopada, potser arriba a un territori com el català, però aquí no hi ha una densitat important de llops i segurament no s'hi acaba quedant”, observa Castellví, que personalment es mostra partidari de reintroduir l'espècie. A Catalunya els llops estan considerats extints perquè no s'hi reproduïen, tot i que com a espècie estan inclosos en el catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada. Si finalment hi hagués llopades, atenent aquesta catalogació, caldria prendre mesures de protecció i de conservació.

Encara que la possibilitat de reproducció sigui incerta, els naturalistes no perden l'esperança. El fet més encoratjador és que s'ha detectat una parella de llops, mascle i femella, a la localitat d'Alcanyís, al Baix Aragó, a poca distància (uns vuitanta quilòmetres) dels massís dels Ports. Per tant, no és cap disbarat pensar que els llops s'acabin estenent des de l'oest i no des del Pirineu, com tothom esperava que passés quan es va fer oficial la seva presència, el 2004.

La femella d'Alcanyís està identificada des del 2020, quan la pandèmia va afavorir la dispersió d'aquests animals. Des de llavors ha tingut la companyia de dos mascles: el primer va morir atropellat i el que queda, de llinatge italià, és amb el que s'espera que pugui criar “perquè és el que ens diu la seva biologia”, insisteix Castellví. Segons aquest científic i naturalista, Alcanyís podria ser una mena de “llançadora” cap al territori català. Però que la parella acabi criant també és important per a la variabilitat genètica, ja que es tracta d'un lloba ibèrica i d'un llop italià. A Europa –protegides des dels anys setanta, quan estaven a punt de desaparèixer completament– les poblacions de llops ibèrics, italians i centrals encara es troben força aïllades entre elles i que s'acabin connectant ajuda a evitar la consanguinitat.

La regulació europea

En l'àmbit europeu, els llops estan protegits per una directiva del 1992. Però des de finals de l'any passat, arran de la pressió de ramaders i agricultors, s'està plantejant la possibilitat de rebaixar-ne la protecció. “Tenim por que el llop perdi el seu estatus per un interès polític de la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, que com que hi ha eleccions mira cap a la dreta per evitar que l'extrema dreta pugui”, comenta Castellví. “El govern del PSOE sembla que està a favor de mantenir la protecció, però si arriba a governar un partit de dreta a l'Estat espanyol, i si les lleis europees afavoreixen aquesta persecució, tornarem una altra vegada a un escenari en què el llop es pugui caçar”, adverteix. De fet, només fa dos anys que el Ministeri per a la Transició Ecològica va publicar l'ordre per la qual l'espècie va deixar de ser cinegètica, és a dir que fins llavors es podia caçar.

Tal com ha destacat la premsa internacional, Von der Leyen s'està decantant per desprotegir els llops just després de la mort d'un poni de la seva propietat causada per un exemplar que volta per la Baixa Saxònia. En qualsevol cas, sigui per motius polítics, sigui per motius personals, la presidenta de la Comissió Europea, la tardor passada, va instar els governs a prendre mesures contra la concentració de llops utilitzant les excepcions previstes a les lleis.

En vista d'això, les entitats que formen el Grup Llop Catalunya (Ecologistes en Acció, Libera, Signatus, Adda, Depana, Galanthus, Greenpeace, Llobu, WWF, Arba i Adlo Pirineoles) han signat un manifest europeu en què insisteixen que les mesures que vol proposar la presidenta de la Comissió Europea no són compatibles amb la possibilitat que l'espècie s'expandeixi, i asseguren que el llop és necessari per mantenir a ratlla altres espècies i que hi ha proteccions, com ara gossos i tanques electrificades, que eviten atacs a la ramaderia.

Els ramaders, en contra

“El llop és un patiment per als ramaders. Tota la gent que opina sobre el llop des de les ciutats hauria de trepitjar el territori. Si veus les destrosses que fan en altres llocs de la Península, on fins i tot hi ha companys que han hagut de plegar per les pèrdues, t'adones que la situació és molt bèstia”, lamenta Joan Guitart, coordinador territorial d'Unió de Pagesos a l'Alt Pirineu. També recorda que els ramaders han d'invertir feina i diners per millorar genèticament els animals i ser més competitius, i el llop pot ser responsable de molts danys. “Tens animals que serveixen per netejar el territori, prevenir els incendis... Si a sobre que no es valora prou tota aquesta feina ens hi posen el llop, el resultat fa pànic”, insisteix. Els ramaders veuen molt difícil la convivència amb aquest gran depredador perquè, amb el preu de la mà d'obra, tenir els ramats sempre vigilats no surt a compte. Abans, recorden, el pastor anava amb el ramat, el sarró i l'escopeta. Convivia amb els ramats i hi dormia. “Això es pot continuar fent, és clar, però al preu de no tenir més vida que aquesta. Pots salvar el ramat i els salves, perquè tens mastins i els acompanyes, però no tindràs vida familiar. Als defensors dels llops el reptó que es comprin un ramat d'ovelles i es posin a la zona dels llops, a veure quant de temps duren”, diu Guitart. Afegeix que ell mateix està patint ara per la presència de l'ós. “Quan arribes a la muntanya i veus els vedells que s'han separat de les vaques perquè els animals tenen pànic a l'ós, et desesperes. Ningú explica que recollir aquell bestiar i tornar-lo a tenir en solfa pot suposar dos dies de feina. Qui et paga

aquestes hores?”, pregunta. I tot i patir els danys de l'ós, ell encara creu que els llops poden arribar a ser més perillosos. “L'ós és més discret. Els llops actuen en bandada, controlen els pastors i saben quan poden entrar a atacar el ramat. El llop és llest, esmunyedit i treballa en equip. Mentre siguin individus aïllats no ens ha de preocupar tant, però quan realment hi hagi una llopada, ja podrem plegar”, assegura. Un dels factors que segons els ramaders s'ha de tenir en compte és que els ramats actuals estan criats per produir carn i per dur una vida tranquil·la fins que arriba el moment del sacrifici. No són el tipus de bestiar que pasturava antigament. “Les vaques d'abans eren molt més rústiques, defensaven molt més els seus vedells. Si volem tenir llops i óssos, hem de buscar animals diferents, animals amb banyes i més agressius, capaços de plantar cara i defensar-se”, descriu Guitart. A parer del representant d'Unió de Pagesos, els llops acabaran venint, en un moment o altre. “Què passarà? Que ja no quedaran pagesos. L'elecció està presa. El llop pot ser la gota que faci vessar el vas”, avisa. Davant d'aquest futur tan negre, la resposta, creu, és evitar que els llops s'acabin instal·lant aquí. “La gestió de la fauna salvatge és una assignatura pendent. Per què no posem el llop a Collserola? El llop no necessita muntanyes, s'adapta molt fàcilment. Que posin una llopada en zones interurbanes, que hi viuran la mar de bé. I quan comencin a depredar gossos domèstics ja veurem què passa”, reitera.

Prevençió i compensació

El govern de la Generalitat no preveu la possibilitat imminent que s'instal·li a Catalunya una parella de llops que es pugui reproduir, però el director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural matisa: “Evidentment no podem assegurar que això no passi en els propers anys. De fet, quan van anar apareixent els primers llops tothom es pensava que s'escamparien ràpidament, i no ha estat així.” Marc Vilahur explica que fa temps que s'està treballant tant en la prevençió d'atacs com en la compensació quan se'n produeixen “perquè no sempre s'hi pot arribar a temps”.

La compra de tanques i malles elèctriques i les ajudes amb gossos pastors i guardians són els sistemes que es consideren més eficaços per compatibilitzar la presència dels llops amb l'activitat de la ramaderia extensiva. De manera paral·lela, també hi ha activat un sistema de compensació de danys, si bé alguns ramaders s'han queixat que es tracta d'un sistema molt farragós.

Per això és important la Taula del Llop, que aplega tots els sectors involucrats en el que pot significar l'animal, per millorar la seva gestió. “Sempre estarem al costat dels agricultors, però hem de tenir clar que el problema no és el llop. De fet, el llop no té un hàbitat molt determinat ni molt concret. Són capaços de moure's molt. És cert que hi ha molt de temor, però, sense minimitzar els seus atacs, s'ha de tenir en compte que els danys que causa són relativament de menys impacte que els que suposen els gossos ensalvatgits a casa nostra. Aquests gossos que s'escapen o que s'abandonen estan produint centenars de danys, més dels que puguin estar provocant els llops”, assegura Vilahur. I hi afegeix: “El que sí que tenim clar és que no han de ser els ramaders els que hagin de pagar el cost de la presència d'aquests animals, que tenen molts beneficis i alguns inconvenients.”

“Els inconvenients –conclou Marc Vilahur– hem de minimitzar-los i fer que no els hagi de pagar el sector primari, sinó el conjunt de la societat. I els beneficis, que també puguin ser per a tothom, no directament, però sí tenint en compte que el llop suposa una regulació de les xarxes tròfiques i pot controlar les poblacions de conills o altres espècies que ara mateix són una plaga, com els senglars.”

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 14 de març del 2024.

LA MIGRACIÓ MÉS LLARGA DOCUMENTADA

El periple de GW1909m: d'Alemanya al Pirineu català

VILALLER - 14 març 2024

La foto que li va fer al llop un automobilista a França F. TISSERAND.

Efectius del Grup Especial Caní (GEK9) d'Agents Rurals ACN.

Va néixer fa quatre anys prop de la localitat de Nordhorn, a Alemanya (a la Baixa Saxònia), i s'ha convertit en el protagonista de la migració més llarga d'un llop gris mai documentada. El seu nom tècnic és GW1909m. Es tracta d'un mascle i el febrer de l'any passat es va detectar

al municipi de Vilaller, a l'Alta Ribagorça. La col·laboració entre experts de Catalunya, França i Alemanya en el marc del seguiment que es fa de l'espècie arreu d'Europa, una mica de sort afegida i la inestimable col·laboració d'un ciutadà francès, han ajudat a reconstruir el seu periple.

Segons la informació facilitada pel Departament d'Acció Climàtica, el llop en qüestió ha recorregut 1.240 quilòmetres. Anteriorment, les distàncies en línia recta més llargues que s'havien registrat eren 1.092 quilòmetres, entre Noruega i Finlàndia, el 2007; 880, entre Alemanya i Bielorússia, el 2009, i 829, entre Suïssa i Eslovàquia, el 2022-2023. La fascinant història d'aquesta migració va començar ara fa un any, amb la trobada d'una femta per part del Grup Especial Caní (GEK9) d'Agents Rurals. Aquest cos fa un seguiment sobre el terreny de la situació del llop, coordinat per l'agent Gabriel Lampreave, conjuntament amb el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Els excrements sospitosos de ser de llop es van detectar el 13 de febrer del 2023 a l'Alta Ribagorça. En aquesta zona ja se sap que hi transita un mascle identificat des del 2021, però les fotografies automàtiques durant l'hivern del 2022-2023 van aportar elements que feien sospitar de la possible presència d'un segon exemplar. Per això es va incrementar l'esforç de prospecció, que va facilitar la recollida d'una mostra al municipi de Vilaller. L'anàlisi genètica realitzada pel laboratori de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) va

indicar un llinatge “w1”, referit a la població de llops de l'Europa central i oriental, que va ser el primer cas de detecció d'aquest tipus a l'Estat espanyol. Llavors se'n va enviar una mostra al laboratori francès Antagene, que va confirmar la coincidència amb un individu ja localitzat anteriorment a la regió de Borgonya, a l'est de França. En concret, es tractava de l'individu anomenat pels científics GW1909m, que també havia estat anteriorment localitzat a Alemanya.

Aquest mateix llop s'havia vist el 17 de juny del 2022, quan un conductor va veure un cànid que corria per una carretera a la comuna de Fleurey-Les-Faverney, al departament de l'Alta Saona, a França. El va identificar com un animal semblant al llop, va aconseguir fer-li una foto i va avisar les autoritats locals. Gràcies a aquest avís, un oficial de l'Agència Francesa de Biodiversitat (OFB), membre de la xarxa de seguiment de l'espècie a França, va aconseguir recollir uns pèls en un tancat de filferro al lloc on el testimoni havia indicat que havia passat el llop.

Un cop analitzats, es va descobrir que era del llinatge “w1”, que és força inusual entre els llops a França. Aquesta sorpresa genètica va fer que les autoritats franceses enviessin la seva mostra per a una anàlisi creuada al laboratori alemany de referència. La validació creuada va revelar que coincidia perfectament amb un mascle anomenat GW1909m pels científics, ja conegut a la base de dades genètiques alemanya.

Gràcies a mostres fecals analitzades allà l'agost del 2020 pel Senkerberg Research Institute, se sap que GW1909m va néixer en un grup situat a prop de Nordhorn (Baixa Saxònia), a pocs quilòmetres de la frontera amb els Països Baixos. L'anàlisi va permetre assignar aquest individu al seu grup de naixement, on es va tornar a detectar el maig del 2021. L'evidència genètica demostra que GW1909m devia haver nascut la primavera del 2020, ja que el seu grup parental no es va reproduir abans d'aquest any. Per tant, aquest animal va fer un llarguíssim recorregut fins al Pirineu català, on de moment no se l'ha tornat a detectar.

Els llops, que estaven pràcticament extingits, s'han anat estenent per Europa gràcies a una estricta protecció legal des de finals dels anys setanta. La recolonització de noves àrees s'ha produït des d'Itàlia fins als Alps i també des del centre d'Europa fins a les planes d'Alemanya o l'oest de Polònia.

El Departament d'Acció Climàtica recorda que aquesta espècie és coneguda per la seva plasticitat de comportament i la seva capacitat de dispersió a llarga distància, que pot estendre's per centenars de quilòmetres. El llop GW1909m és precisament un exemple de la plasticitat de comportament i la capacitat física d'aquest gran cànid salvatge. El seu viatge és especialment impressionant si es té en compte que l'animal no va viatjar per grans zones salvatges, sinó que es va dispersar a una distància tan llarga pels paisatges antròpics o antropitzats de l'Europa occidental. Tot i que encara es desconeix el destí actual del GW1909m, cal veure si les anàlisis genètiques futures poden tornar a detectar aquest animal, o fins i tot la seva descendència.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 14 de març del 2024.

RAQUEL SERRAT

RAMADERA I REPRESENTANT D'UNIÓ DE PAGESOS

“No s’han de repetir els errors comesos amb l’ós”

“S’ha de protegir el sector primari perquè és qui paga les conseqüències de la presència d’aquests animals”

“Són molt diferents els atacs que hi ha a ramats d’oví o cabrum dels que hi pot haver a bestiar boví o equí”

“A Europa es va plantejant que s’aixequi la protecció dels llops i hi estem a favor”

IRENE CASELLAS – GIRONA - 14 març 2024

Raquel Serrat, en una roda de premsa per les mobilitzacions de la pagesia ACN.

Ramadera del Ripollès, Raquel Serrat és també responsable de dones i membre de la comissió permanent nacional d'Unió de Pagesos. Aquesta organització està molt preocupada per la possibilitat que els llops s'acabin establint al territori català amb grups reproductors. El sindicat defensa que l'espècie no hauria d'estar protegida per l'Estat perquè aquesta protecció té repercussions sobre les possibilitats de gestió de les poblacions que en un futur es puguin establir aquí. Segons els pagesos, l'impacte del llop sobre la ramaderia extensiva està prou reconegut i pot afectar la seva viabilitat i continuïtat.

Ara mateix, als ramaders catalans els preocupa el llop?

Sí, l'espècie que ara mateix més ens preocupa de fauna salvatge és el llop. Actuen en grup, fan molt de mal. Ho sap tota la gent que ha rebut atacs. Per l'experiència d'altres indrets de la península Ibèrica on el llop està més escampat, sabem que es fan atacs molt sanguinaris. Per si s'acaben establint aquí, tot i que ara només tinguem animals fluctuants que van passant, demanem que no es cometin els mateixos errors que s'han comès en la reintroducció de l'ós. Que es prenguin mesures preventives sempre que sigui possible, per exemple facilitar gossos de protecció o impulsar la construcció de tanques electrificades. Però, evidentment, el ramader sol no pot assumir el que tot això comporta. Hi ha d'haver un acompanyament, per tant, de l'administració.

I, en el cas d'atacs, imagino que compensar la pèrdua del bestiar...

Sí, evidentment. El que passa és que no es tracta només de compensar si es mor un animal. Fins ara, els atacs han sigut puntuals i en aquests casos hi ha hagut un acompanyament als ramaders. Els agents rurals els han ofert aquestes mesures

preventives. Però hem de tenir en compte que són molt diferents els atacs que hi ha a ramats d'oví o cabrum dels que hi pot haver a bestiar boví o equí. Les ovelles i les cabres van en ramat i són més fàcils de protegir. Però en canvi el bestiar boví i els cavalls estan molt més escampats, no és tan fàcil controlar-los. Nosaltres estem representant el sector primari a la Taula del Llop, on es plantegen totes les propostes per intentar veure què s'ha de fer en aquest tema. Però veiem que una qüestió és tot allò que s'escriu i s'apunta i l'altra és el que es fa en realitat. Creiem que sempre s'ha de protegir el sector primari perquè és el que paga les conseqüències en primera persona de la presència d'aquests animals.

La coexistència és possible?

Crec que la coexistència hi serà, però una convivència harmoniosa no hi serà mai. Hem de tenir en compte que nosaltres, els ramaders, som els que fem la feina per produir aliments per a la població i per fer una gestió del territori, i això no es pot deixar de banda. Ara veiem que està repuntant una mica a Europa la idea que cal fer una gestió de la població de llops i que s'està plantejant aixecar algunes proteccions. Nosaltres estem a favor d'això.

També hi ha naturalistes i científics que diuen que els llops es menjaran els cabriols i els senglars i que, per tant, els pagesos haurien d'estar a favor que n'hi hagi.

A veure, la cadena tròfica funciona com funciona, però és que, a part d'aquests animals, els llops també es mengen vedells, xais, cabres... Quan els ambientalistes vegin desprotegit el seu sou i la seva manera de viure, potser ho veuran d'una altra manera. I en qualsevol cas no volem que passi com amb l'ós, que es va reintroduir molt malament, amb poca transparència i parlant-ne poc amb el sector per tal de poder prendre les mesures necessàries. El resultat és que els atacs han augmentat i que es produeixen molts danys.

Entrevista publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 14 de març del 2024.

Catalunya es prepara per tenir llops

En una de les reunions del grup de treball centrat en la presència del carnívor, la Generalitat va assegurar que elaborarà un projecte de recuperació si s'arriba a formar-ne una primera bandada.

Guillem Costa – Barcelona - 13 de de març del 2024.

Sense fer soroll, el Govern continua fent passos per aconseguir consensos impossibles al voltant del llop i la seva presència a Catalunya. El grup de treball, com s'ha fet abans amb els ossos, es reuneix de manera periòdica amb l'objectiu d'evitar un "conflicte social". Durant una d'aquestes trobades entre actors implicats, els ecologistes van arrencar al Departament d'Acció Climàtica una promesa: elaborar un pla de recuperació per a aquest carnívor quan es reproduïxi per primera vegada a Catalunya.

En realitat, el catàleg de fauna amenaçada de Catalunya ja inclou el llop en categoria d'espècie extinta com a reproductora. Això significa que si hi ha canvis i n'apareix una bandada, l'espècie passaria a considerar-se en greu perill d'extinció, un estat que obliga a preparar un pla de gestió i recuperació que proposi mesures per millorar el seu estat de conservació i els seus hàbitats. Jaume Grau, membre del Grup Llop Catalunya, celebra que la conselleria s'hagi mullat i hagi adquirit aquest compromís: "Un pla de conservació serà necessari. És el que estem demanant des de fa temps".

"És una cosa molt normal que s'hauria de fer amb totes les espècies en perill del catàleg. La diferència és que l'expansió del llop genera certes reticències entre el sector ramader", admet Pol Guardis, especialista en fauna salvatge del programa Life Alnus i membre del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC). "Per tant, s'haurà de continuar treballant per consolidar la gestió dels grans carnívors, incloent-hi les compensacions per danys als ramats", afegeix. Segons el seu punt de vista, és necessari avançar sense pressa però sense parar: "A poc a poc, hem d'anar construint tot això i generant tantes línies compartides com puguem. No pot ser un tema només de conservacionistes o només de ramaders".

Parella a Alcanyís

¿I quan es reproduirà el llop a Catalunya? És difícil de determinar. "Tant pot passar que s'acoblin individus procedents de França com exemplars dispersos que vinguin de les bandades ibèriques. Fins ara, els únics llops solitaris que han fet incursions a Catalunya, segons les dades genètiques, formen part de la població itàlica, que avança pel sud de França cap al Pirineu.

No obstant, a Alcanyís (Terol), a prop del parc natural dels Ports, s'han ajuntat una lloba d'origen ibèric amb un llop d'origen itàlic. Si la parella cria, els cadells d'aquesta còpula suposarien una fita biològica, ja que s'aconseguiria la unió entre poblacions separades pel declivi del llop en els últims segles. "No seria estrany que alguns llops sorgits d'aquesta unió entressin a Catalunya pel sud", diu Guardis. És a dir, a Catalunya el llop es pot reproduir tant al nord com al sud. "Només fa falta veure quan", conclou l'expert.

D'aquí una setmana, dimarts dia 19, diversos grups ambientalistes protestaran davant la seu de la Comissió Europea a Barcelona per exigir que no es rebaixi la protecció d'aquest mamífer. Recorden que el llop va ser exterminat de molts punts d'Europa i que no s'ha pogut recuperar fins que no s'ha establert un règim de custòdia a l'espècie. Reclamen a la comissió que no tiri endavant la proposta de rebaixa i que aposti políticament per la millora de l'estat de conservació d'aquesta espècie en els ecosistemes.

Informació publicada a El Periódico. Dimecres, 13 de març del 2024.

D'Alemanya a Catalunya: troben a Lleida el rastre d'un llop que ha viatjat més de 1.200 quilòmetres

L'exemplar va néixer el 2020 a Nordhorn i se sap que l'any passat va passar per l'Alta Ribagorça pels seus excrements

ARA – BARCELONA - 19/02/2024

Un llop en una imatge d'arxiu DAN LARSSON / GETTY IMATGES

La col·laboració entre Alemanya, França i Catalunya a l'hora de comparar mostres genètiques ha permès descobrir un fet inèdit: un llop gris nascut a la localitat alemanya de Nordhorn ha arribat, almenys, fins a l'Alta Ribagorça. L'animal ha recorregut 1.240 quilòmetres i el seu pelegrinatge es considera un dels moviments de dispersió més llargs que s'han documentat mai d'aquest animal. El viatge d'aquest exemple s'ha documentat gràcies a la seva femta: l'anàlisi dels excrements del llop, que el Grup Especial Caní dels Agents Rurals va trobar el febrer del 2023, ha servit per refer el recorregut de l'animal. El 2020 va ser localitzat a Alemanya, dos anys després ja era a França i fa un any va passar pel municipi de Vilaller, on es va poder captar l'animal amb una càmera que s'activa quan algú passa pel seu camp de detecció.

La imatge del llop captada per les càmeres de fototrampeig ACN

Segons el coordinador del seguiment del llop i l'ós dels Agents Rurals, Gabriel Lampreave, el viatge d'aquest llop, un exemplar de *Canis lupus*, és "especialment impressionant si es té en compte que no va viatjar per grans zones salvatges", sinó que es va dispersar a una distància tan llarga per paisatges modificats pels humans de l'Europa occidental. Ara caldrà esperar a veure si es troben noves proves genètiques que permetin saber on és actualment i si ha continuat el viatge.

El llop gris és una espècie coneguda per la seva capacitat de dispersió a llarga distància, que pot estendre's per centenars de quilòmetres. L'exemplar en qüestió ha fet el recorregut més llarg que s'ha registrat mai, perquè fins ara la distància en línia recta més llarga que s'havia documentat era la d'un llop que va recórrer 1.092 km entre Noruega i Finlàndia l'any 2007. També s'havia documentat un recorregut de 880 km d'un llop entre Alemanya i Bielorússia i un de 829 km entre Suïssa i Eslovàquia.

A Catalunya les poblacions de llop van desaparèixer gairebé del tot a principis del segle XX, però a partir de l'any 2003 se'n van tornar a detectar a la zona del Cadí i del Ripollès. Vint anys després encara no hi ha una població reproductora de llops establerta a Catalunya, tot i que hi ha presència d'individus aïllats que provenen de França i dels Alps.

Informació publicada al diari Ara. Dilluns, 19 de febrer del 2024.

D'Alemanya a l'Alta Ribagorça: documenten el recorregut més llarg fet mai per un llop

L'animal va néixer a Nordhorn el 2020, va passar per l'estat francès dos anys més tard i es va trobar a la Ribagorça el 2023

Redacció /ACN/19.02.2024

Els excrements d'un llop trobat a Vilaller (Alta Ribagorça) l'any 2023 ha permès de documentar els moviments de dispersió d'aquest animal més llargs fets mai a tot el món; 1.240 quilòmetres en total. L'exemplar, un *Canis lupus*, va néixer a prop de Nordhorn (Alemanya) l'any 2020, va passar per l'estat francès l'any 2022 i es va trobar a Vilaller el febrer del 2023. La col·laboració entre Alemanya, l'estat francès i Catalunya en el seguiment del llop sobre el terreny i la comparativa de mostres en laboratori genètics han permès de saber-ne el recorregut. La femta va ser trobada pel Grup Especial Caní (GEK9) dels Agents Rurals. D'ençà del febrer del 2023 no s'ha tornat a trobar cap prova de la presència d'aquest llop a l'Alta Ribagorça.

Gabriel Lampreave, coordinador del seguiment dels llops i dels óssos dels Agents Rurals, ha explicat que el viatge d'aquest llop era especialment impressionant si es tenia en compte que l'animal no va viatjar per grans zones salvatges, sinó que es va dispersar a una distància tan llarga pels paisatges antròpics o antropitzats de l'Europa occidental. Tot i que encara no se sap on és ara l'animal, cal veure si les anàlisis genètiques futures poden tornar a detectar-lo, tant a ell com a la seva descendència. Lampreave ha dit que era la primera vegada que es detectava a Catalunya un llop que no era alpi.

Desplaçaments de llarg recorregut de llops

L'espècie és coneguda per la seva plasticitat de comportament i la seva capacitat de dispersió a llarga distància, que pot estendre's per centenars de quilòmetres. El llop GW1909m és un exemple de la plasticitat de comportament i la capacitat física d'aquest gran cànid salvatge. Anteriorment, les distàncies en línia recta més llargues que s'havien registrat eren 1.092 quilòmetres entre Noruega i Finlàndia (2007), 880 quilòmetres entre Alemanya i Bielorússia el 2009 i 829 quilòmetres entre Suïssa i Eslovàquia el 2022-2023.

La troballa sorgeix arran de la localització fa un any d'uns excrements pel Grup Especial Caní (GEK9) dels Agents Rurals en el marc del seguiment del llop que fa el cos i que coordina l'agent Gabriel Lampreave, conjuntament amb el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. En concret, els excrements de llop es van detectar el 13 de febrer de 2023 a l'Alta Ribagorça gràcies a gossos del Grup Especial Caní (GEK9) ensinistrats especialment per identificar femtes de grans carnívors. D'ençà del febrer de l'any passat no s'ha tornat a trobar cap prova que aquest mateix animal fos a l'Alta Ribagorça.

En aquesta zona hi ha un mascle identificat d'ençà del 2021, però les fotografies automàtiques durant l'hivern del 2022 al 2023 van aportar elements que feien sospitar que n'hi hagués un altre. Per això, es va augmentar l'esforç de prospecció, que va permetre la recollida d'una mostra al vessant sud del Pirineu, al municipi de Vilaller. L'anàlisi genètica feta pel laboratori de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) va indicar un llinatge "w1", referit a la població de llops de l'Europa central i oriental, que va ser el primer cas de detecció d'aquesta mena al país.

En el marc d'una llarga col·laboració entre l'estat francès i Catalunya en matèria de seguiment del llop, es va enviar una mostra per a l'anàlisi al laboratori francès Antagene, que va confirmar la coincidència amb un individu localitzat anteriorment a la regió de la Borgonya, a l'est de l'estat francès.

El recorregut per l'estat francès i Alemanya

El mateix llop detectat a Catalunya ja va ser localitzat el 17 de juny de 2022, quan un conductor va veure un cànid que corria per una carretera a la comuna de Fleurey-lès-Faverney (Alt Saona, Borgonya). El va identificar com un cànid semblant al llop, va aconseguir fer-ne una fotografia i va avisar les autoritats locals. Gràcies a aquest avís, un oficial de l'Agència de Biodiversitat francesa (OFB), membre de la xarxa de seguiment de l'espècie, va aconseguir de recollir uns pèls en un tancat de filferro espinós al lloc on el testimoni va indicar que havia passat el llop, que van ser analitzats genèticament. El laboratori de referència Antagene, encarregat de fer anàlisis genètiques de llops, va trobar l'haplotip d'ADN anomenat "w1", que és força inusual per als llops a l'estat francès.

Com que aquest individu tenia un tret genètic que freqüent a Alemanya i zones adjacents al centre i al nord-est d'Europa, es va enviar una mostra per a una anàlisi creuada al laboratori alemany de referència. La validació creuada va revelar que aquesta mostra coincidia perfectament amb un mascle anomenat GW1909m pels científics, ja conegut a la base de dades genètica alemanya.

Gràcies a mostres fecals analitzades a Alemanys l'agost del 2020 pel Senkerberg Research Institute, se sap que GW1909m neix en un grup situat a prop de Nordhorn (Baixa Saxònia), a pocs quilòmetres de la frontera amb els Països Baixos. L'anàlisi va permetre d'assignar aquest individu al seu grup de naixement, on es va tornar a detectar el maig del 2021. La prova genètica demostra que GW1909m devia haver nascut la primavera del 2020, atès que el seu grup parental no es va reproduir abans d'aquest any.

El seguiment del llop a Catalunya

Les poblacions de llop pràcticament van desaparèixer de Catalunya a començament del segle XX. A partir de l'any 2003, se'n van començar a fer les primeres identificacions, sobretot a la zona del Cadí i del Ripollès. Vint anys després, a Catalunya no hi ha una població reproductora establerta de llops, tot i que hi ha individus aïllats, que són animals que provenen de la dispersió natural de la població de llops de l'estat francès; per tant, tots són d'origen italo-alpí.

Actualment, hi ha quatre exemplars de llop identificats genèticament a Catalunya, tots mascles; aquests darrers cinc anys no s'hi ha detectat cap femella i, en conseqüència, no hi ha cap prova de reproducció, ha dit Gabriel Lampreave. La gestió del llop en el territori català, l'executa la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, mentre que el cos d'Agents Rurals, del Departament d'Interior, duu a terme i coordina les accions de seguiment sobre el terreny.

Nico Espinós, tècnic de flora i fauna de la Generalitat, ha explicat que el llop no s'havia reintroduït, a diferència de l'ós, i que ha arribat d'uns altres països. Espinós diu que igualment s'apliquen mesures de prevenció de danys i a tall d'exemple ha explicat que a Vilaller, on s'ha detectat el llop, els tancats per als animals es fan més alts per evitar que el llop pugui saltar dins el ramat. Les mesures de prevenció de l'ós i el llop són les mateixes, però les tanques són més altes en cas del llop. Espinós detalla que segons la zona s'apliquen unes mesures o unes altres; tancats més alts (Vilaller), ajuts econòmics per fer autoprotecció i tancar els animals a la nit (Port del Compte), tancats de protecció a les granges (Figueres) o cessió de collars GPS per tenir controlats els animals i poder-los tancar a la granja.

Informació publicada al digital Vilaweb. Dilluns, 19 de febrer del 2024.

Primera i única foto del llop que es va acostar a Barcelona

Joaquim Elcacho - 24/11/2023

Una càmera automàtica d'estudi de la fauna va captar la instantània al parc de la Serralada de Marina. Diputació de Barcelona

Saludable i ben alimentat. Aquest és l'aspecte del llop fotografiat la nit del 31 de març del 2022 en una zona forestal del parc de la Serralada de Marina, a Santa Coloma de Gramenet. La instantània – inèdita fins ara – va ser feta per una càmera automàtica (parament fotogràfic) instal·lada per tècnics d'aquest espai protegit de la Diputació de Barcelona que estudien la fauna salvatge. No s'esperaven la presència d'un exemplar d'aquesta espècie (*Canis lupus* , possiblement de la subespècie *italicus*) en una zona tan pròxima a Barcelona, envoltada d'edificis, indústries, autopistes, carreteres, rius encarrilats amb formigó i línies fèrries. És un exemplar adult, probablement un mascle, en condicions físiques més que suficients per fer llargs recorreguts a la recerca d'aliment.

Informació publicada al diari La Vanguardia. Divendres, 24 de novembre del 2023.

Detecten per primer cop un llop prop de Barcelona, a la Serralada de Marina

M.F – BARCELONA -- 30 octubre 2023

Un llop detectat per una càmera nocturna a Aigüestores el 2021 AGENTS RURALS.

Treballadors del parc natural de la Serralada de Marina van detectar l'any passat un llop al terme municipal de Santa Coloma de Gramenet. És el primer cop que un animal d'aquesta espècie apareix tan a tocar de Barcelona, segons ha avançat El Periódico i ho han confirmat fonts dels Agents Rurals a l'ACN. Amb tot, Agents Rurals han deixat clar que l'exemplar no està "assentat" a la zona i que només se l'ha vist un cop. Va ser el març de 2022 a través d'una càmera de fototrampeig.

En l'actualitat a Catalunya hi ha quatre llops identificats. Un a l'Alt Empordà, l'altre a l'Alta Ribagorça, un tercer al Solsonès, i l'últim al Moianès. No es descarta que aquest últim sigui el mateix que s'ha vist a l'àrea metropolitana. Els Agents Rurals han explicat que no s'ha comunicat l'existència d'aquest llop de forma oficial perquè només se l'ha vist una vegada i no s'han pogut fer comprovacions d'ADN per aclarir si es tracta d'un dels altres quatre exemplars detectats arreu del territori o d'un de nou.

En aquest sentit, han remarcat que aquests animals "estan acostumats a recórrer grans distàncies", per la qual cosa és probable que l'exemplar detectat al Moianès hagi pogut desplaçar-se fins al Barcelonès o el Vallès o fins hi tot anar cap el Bages o Osona. "No l'han tornat a veure a través de les càmeres ni tampoc s'han localitzat petjades o s'han notificat interaccions amb ramats", han comentat fonts dels Agents Rurals que han assegurat que quan es detecten aquesta mena d'indicis es fa una feina de seguiment amb ajuda de la unitat canina i en coordinació amb el departament d'Acció Climàtica.

La notícia de la localització d'un llop a la Serralada de Marina arriba tot just quan fa una setmana es reunís per primer cop el recent creat Grup de Treball del Llop a Catalunya. Aquest grup va sorgir davant la necessitat de buscar solucions per fer compatible l'arribada del llop amb la ramaderia extensiva a les zones de muntanya.

Aquest grup de treball està integrat per representants del sector ramader, l'ambiental i experts, i servirà per consensuar accions per millorar aquesta coexistència i la gestió del possible conflicte si finalment s'arrela una població estable i reproductora, tot i que de moment només s'han localitzat individus aïllats que provenen de la població de llops presents a França i de moment només s'han detectat dues femelles solitàries els últims 20 anys. De fet, els quatre llops identificats fins ara a Catalunya són mascles.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dilluns, 30 d'octubre del 2023.

Neix un grup de treball sobre el llop per anticipar-se a una possible presència de més exemplars a Catalunya

ACN - octubre 26, 2023

Un nou grup de treball liderat pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural s'ha creat per anticipar-se a una possible presència de més exemplars de llop a Catalunya. És el Grup de Treball del Llop a Catalunya, un òrgan que s'ha reunit per primera vegada aquest dimecres a Barcelona. Està liderat per Acció Climàtica i integrat per representants del sector ramader, l'ambiental i experts. La missió del grup és consensuar amb els sectors implicats les accions a impulsar per a la prevenció i la gestió del conflicte amb el llop si finalment s'arrela una població estable a Catalunya. Així, l'objectiu és que serveixi per concretar accions per millorar la coexistència entre el llop i les poblacions locals.

Actualment, només hi ha individus aïllats que provenen de la població de llops presents a França i de moment només s'han detectat dues femelles solitàries els últims 20 anys, però cap evidència de reproducció.

Tanmateix, el grup de treball s'ha creat per anticipar-se a un possible escenari de futur. Liderat per Acció Climàtica, el nou grup depèn de la Taula Sectorial Agrària d'Oví i Cabrum, que és l'òrgan principal d'interlocució entre el Departament i els diferents sectors agrícoles i ramaders de Catalunya.

Entre els objectius del nou òrgan també hi ha el de facilitar sinergies i teixir relacions entre tots els actors socials, en especial les organitzacions professionals agràries i ramaderes i el tercer sector ambiental. Aquest espai servirà també per consensuar, entre les diferents àrees de l'Administració i les organitzacions agràries, ramaderes i ambientals, les principals accions de "gestió" del llop.

Aquest nou espai de debat estarà format per representants de les organitzacions professionals agràries i ramaderes, representants del tercer sector ambiental i plataformes de la societat organitzada que ja tracten aquest tema com el Grup Llop Catalunya, representants de les administracions competents i experts en la temàtica.

Sense presència detectada de cap femella els últims 5 anys

Segons Acció Climàtica, les poblacions de llop pràcticament van desaparèixer de Catalunya a inicis del segle XX. A partir de l'any 2003, es van començar a fer-ne les primeres identificacions, sobretot a la zona del Cadí i del Ripollès. Vint anys després a Catalunya no hi ha una població reproductora establerta de llops, tot i que hi ha presència d'individus aïllats, que són animals que provenen de la dispersió natural de la població de llops present a França; per tant, tots ells d'origen italoalpí.

Actualment, hi ha quatre o cinc exemplars de llop identificats genèticament a Catalunya, tots mascles; els darrers cinc anys no s'hi ha detectat cap femella i, per tant, cap evidència de reproducció. Aquest 2023 només s'ha constatat un dany causat pel llop, al Moianès.

Informació publicada al diari La Mañana. Dijous, 26 d'octubre del 2023.

La Generalitat es prepara per un increment del llop al Pirineu gironí

Neix un grup de treball per anticipar-se a una possible presència de més exemplars a Catalunya

A partir de l'any 2003, es van començar a fer-ne les primeres identificacions, sobretot a la zona del Cadí i del Ripollès

ACN- Barcelona - 25 D'OCT. 2023

La Generalitat es prepara per un increment del llop al Pirineu gironí / CC0

Un nou grup de treball liderat pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural s'ha creat per anticipar-se a una possible presència de més exemplars de llop a Catalunya. És el Grup de Treball del Llop a Catalunya, un òrgan que s'ha reunit per primera vegada aquest dimecres a Barcelona. Està liderat per Acció Climàtica i integrat per representants del sector ramader, l'ambiental i experts. La missió del grup és consensuar amb

els sectors implicats les accions a impulsar per a la prevenció i la gestió del conflicte amb el llop si finalment s'arrela una població estable a Catalunya. Així, l'objectiu és que serveixi per concretar accions per millorar la coexistència entre el llop i les poblacions locals.

Actualment, només hi ha individus aïllats que provenen de la població de llops presents a França i de moment només s'han detectat dues femelles solitàries els últims 20 anys, però cap evidència de reproducció.

Tanmateix, el grup de treball s'ha creat per anticipar-se a un possible escenari de futur. Liderat per Acció Climàtica, el nou grup depèn de la Taula Sectorial Agrària d'Oví i Cabrum, que és l'òrgan principal d'interlocució entre el Departament i els diferents sectors agrícoles i ramaders de Catalunya.

Entre els objectius del nou òrgan també hi ha el de facilitar sinergies i teixir relacions entre tots els actors socials, en especial les organitzacions professionals agràries i ramaderes i el tercer sector ambiental. Aquest espai servirà també per consensuar, entre les diferents àrees de l'Administració i les organitzacions agràries, ramaderes i ambientals, les principals accions de "gestió" del llop.

Aquest nou espai de debat estarà format per representants de les organitzacions professionals agràries i ramaderes, representants del tercer sector ambiental i plataformes de la societat organitzada que ja tracten aquest tema com el Grup Llop Catalunya, representants de les administracions competents i experts en la temàtica.

Sense presència detectada de cap femella els últims 5 anys

Segons Acció Climàtica, les poblacions de llop pràcticament van desaparèixer de Catalunya a inicis del segle XX. A partir de l'any 2003, es van començar a fer-ne les primeres identificacions, sobretot a la zona del Cadí i del Ripollès. Vint anys després a Catalunya no hi ha una població reproductora establerta de llops, tot i que hi ha presència d'individus aïllats, que són animals que provenen de la dispersió natural de la població de llops present a França; per tant, tots ells d'origen italoalpí.

Informació publicada al Diari de Girona. Dimecres, 25 d'octubre del 2023.

Creat un grup de treball del llop per anticipar accions a la seva presència estable

L'integren membres del sector ramader, ambiental, conservacionistes i experts amb l'objectiu de consensuar mesures

De moment només s'han detectat dues femelles solitàries en vint anys

JORDI ALEMANY – BARCELONA - 25 octubre 2023

La reunió d'avui del grup de treball DEPARTAMENT D'ACCIÓ CLIMÀTICA, ALIMENTACIÓ I AGENDA RURAL.

A l'octubre d'ara fa un any es presentava la plataforma Grup Llop Catalunya en la que conservacionistes, ecologistes i animalistes s'oferien al govern per buscar solucions per fer compatible l'arribada del llop amb la ramaderia extensiva a les zones de muntanya, i el departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha recollit el suggeriment creant el Grup de Treball del Llop a Catalunya, un nou òrgan de governança que s'ha reunit avui per primera

vegada a Barcelona.

L'integren representants del sector ramader, l'ambiental i experts, i servirà per consensuar accions per millorar aquesta coexistència i la gestió del possible conflicte si finalment s'arrela una població estable i reproductora, tot i que de moment només s'han localitzat individus aïllats que provenen de la població de llops presents a França i de moment només s'han detectat dues femelles solitàries els últims 20 anys. Des del departament asseguren que actualment no hi ha cap evidència de reproducció des que van desaparèixer de Catalunya a inicis del segle XX i només a partir del 2003 se'n van identificar a la zona del Cadí i del Ripollès, però són animals aïllats que provenen de la dispersió natural de la població de llops present a França. Actualment, asseguren, hi ha quatre o cinc exemplars de llop identificats genèticament a Catalunya, però tots són mascles, i en els darrers cinc anys no s'hi ha detectat cap femella i, per tant, "cap evidència de reproducció. Aquest 2023 només s'ha constatat un dany causat pel llop, al Moianès", afirmen en un comunicat.

Minimitzar el conflicte social

El grup de treball dependrà de la Taula Sectorial Agrària d'Oví i Cabrum, que és l'òrgan principal d'interlocució entre el departament i els diferents sectors agrícoles i ramaders de Catalunya, i un dels objectius és "minimitzar els conflictes socials associats" que es puguin derivar d'una possible presència reproductora del llop i augments d'exemplars a Catalunya, així com minimitzar possibles atacs a bestiar, i facilitar sinergies i teixir relacions entre tots els actors socials relacionats amb aquesta temàtica.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dimecres, 25 d'octubre del 2023.

Ja hi ha cinc exemplars de llop a Catalunya: com es distribueixen?

L'últim a confirmar-se és un mascle al Moianès que, després de dos anys, es considera establert

ARNAU URGELL I VIDAL, Barcelona | 22 de febrer de 2023

A Catalunya hi ha almenys cinc exemplars de llop de manera permanent | Departament d'Acció Climàtica

Les poblacions de llop pràcticament van desaparèixer de Catalunya a inicis del segle XX. Un segle després es van començar a realitzar les primeres identificacions, sobretot a la zona del Cadí i del Ripollès. Actualment, els Agents Rurals tenen constància de la presència estable de cinc individus, tot i que sense formar manades. L'últim a confirmar-se és un mascle al Moianès que, segurament, fa dos anys que és present en aquesta comarca de la Catalunya Central. La seva presència s'ha fet notar amb alguns atacs mortals als ramats.

Un degoteig de mascles

El retorn de llop a Catalunya es va constatar cap al 2000 a la zona del Cadí, tot i que ja feia alguns anys que alguns ramaders ja ho denunciaven. Des d'aleshores s'han detectat una vintena d'exemplars diferents. "Alguns els hem identificat un sol cop i han seguit el viatge", explica Gabriel Lampreave, coordinador de les tasques de seguiment del llop dels Agents Rurals. Sempre han estat individus descendents dels llops d'Itàlia –i no pas de la península Ibèrica, on no s'han arribat a extingir-.

Una de les comarques amb més deteccions de llop al llarg d'aquestes dues dècades és el Ripollès, especialment a la zona de Vall de Núria i de Coma de Vaca, on se l'ha pogut fotografiar i gravar vídeos en ple dia. En altres parts del país, en canvi, les proves han estat mitjançant fototrampeig nocturn o bé per restes biològiques, siguin excrements, orina o pèls.

Més enllà dels llops que visiten el país de manera ocasional –poden arribar a fer 70 quilòmetres en un sol dia-, els Agents Rurals consideren que n'hi ha quatre d'establerts i un cinquè en procés. Se situen, segons han explicat a Nació, al Ripollès; a la zona del Port del Comte, al nord del Solsonès; a l'Alta Ribagorça –amb identificacions al Pallars i la Val d'Aran-; al Moianès i també de manera menys estable a l'Albera, a l'Alt Empordà.

Malgrat el seguiment que se'n fa, encara queden moltes incògnites, com ara en quin moment concret l'espècie decideix colonitzar un espai. Gabriel Lampreave posa el cas del Cadí, on es creia que aniria molt ràpid, però no va ser així. Malgrat tot, els llops s'estan recuperant arreu d'Europa de forma natural. "Han passat 20 anys i continua el degoteig (de mascles) a Catalunya, cada cop serà més constant i abundant fins que passarà", assegura. "El quan no el sabem", admet l'agent rural.

Dos anys amb el llop al Moianès

Els Agents Rurals confirmen que ja fa dos anys que hi ha un llop al Moianès i ja es considera establert. Els controls de seguiment l'han captat en el trampeig fotogràfic amb càmeres que s'activen amb el moviment. Les anàlisis d'ADN han confirmat que és un mascle alpi. L'edat, però, es desconeix.

El primer cop que se'n va tenir coneixement va ser amb les baixes de bestiar. En aquell moment, el ramader no sabia encara que era un llop, però ja es va activar el seguiment. Andreu Padrís és l'afectat i representant de la taula de seguiment del llop al Moianès que s'ha creat recentment. És una iniciativa pionera perquè reuneix representants del sector primari, entitats ecologistes i el Consell

Comarcal. “Els atacs seguien un patró, sempre eren nocturns”, detalla, preferiblement atacava els animals més joves. Si no, ho feia de forma indiscriminada, arribant a les 4 baixes per atac.

En total calcula que ha perdut 18 cabres del ramat extensiu que té, de les quals 15 van ser de forma directa. “Van ser 5 atacs, 4 l'estiu del 2021 i el cinquè el març del 2022, però només es va certificar aquesta última amb l'autòpsia”, remarca. En xifres econòmiques, calcula que ara factura un terç menys que abans dels atacs malgrat haver reforçat els tancaments. El problema és que, arran de la presència del llop, ha hagut de canviar la forma de treballar: les cabres pasturen menys en llibertat i de nit les tanca al corral per evitar atacs. La seva alimentació ha canviat i, de retruc, són menys productives. “Jo hauria de poder continuar treballant, és una adaptació difícil”, admet.

Com a afectat directe, creu que l'administració no pot limitar-se a compensar les baixes amb un ajut i reclama més mesures de protecció i prevenció. Per Padrís, “l'entrada del llop és inevitable”, però cal arribar a un consens per “alleugerir els problemes” i fer-ne una oportunitat en comptes d'un conflicte social. Defensa que calen més mitjans per repel·lir els atacs i millorar les mesures de protecció per mantenir la viabilitat de les explotacions mentre el llop va guanyant terreny.

Informació publicada a Naciodigital. Dijous, 22 de febrer del 2023.

L'últim maldecap de la Unió Europea: el llop que es va menjar el poni de Von der Leyen

Creix el debat a Europa sobre si cal reduir la protecció d'aquests mamífers, una amenaça per a la ramaderia

Francesc Millan - BARCELONA - 07/01/2023

Els llops, un maldecap per a la Unió Europea. ARA

Si a Brussel·les hi ha algú encarregat de gestionar i d'actualitzar la llista de preocupacions i maldecaps de la Unió Europea, cal imaginar-se'l atrafegat: treballant hores i hores en un despatx ple de fulls amuntegats i guixats amb retolador vermell. Cal posar-li cara de dormir poc i, sobretot, cal compadir-lo, perquè les crisis se li acumulen. Veniem de la de l'euro, la del Brexit, de l'auge dels populismes o els milers de morts ofegats a les fronteres del continent. I ara, de forma consecutiva, Europa ha hagut de fer front a dues sacsejades descomunals: la pandèmia del covid-19 i la invasió de la Rússia de Putin contra Ucraïna, que ho ha trastocat tot. Entre tots aquests assumptes majúsculs, que han condicionat el rumb polític i econòmic dels Vint-i-Set, podria semblar frívol parlar de llops. Però no ho és. Aquest animal, d'alt valor simbòlic per a la cultura

europea, fa anys que és motiu de discrepàncies a Brussel·les. I en els últims mesos, la tensió política s'ha accentuat.

Informació publicada al diari Ara. Dissabte, 7 de gener del 2023.

Recull de premsa

Abril del 2024

181. El Llop a Catalunya

